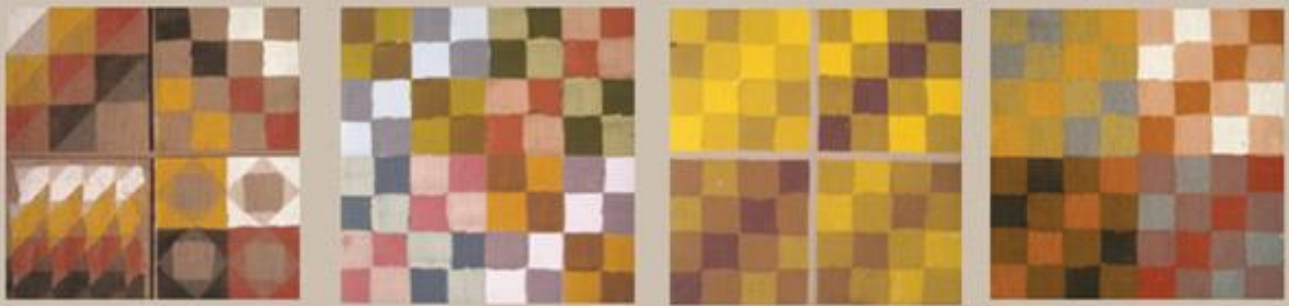

Peris Ieremiadis, "der Farbenprinz" - Nikos Xydakis

Peris Ieremiadis, der Farbenprinz

Verlust

Der Maler Peris Ieremiadis war der Inbegriff des Herzensadels und der Unbekümmertheit, ein junger Mann von 60 Jahren voller Liebe und voller Leben, von extremer Anspruchslosigkeit, verrückt nach Malerei. Er lebte genügsam und unauffällig. Er malte mit Liebe und einer tiefen Kenntnis und ist letzten Samstag auf seinem geliebten Ägina, wo er dieses letzte Jahr gelebt hat, plötzlich von uns gegangen.

Intellektuell und schlicht

Seine Malerei, das war er: wissend und schlicht, europäisch und griechisch, modern und alt. Er hatte sich auf sehr persönliche Weise eine Ploynotos-Farbpalette (griechische Maler der Antike) ausgearbeitet: Für das Rot wählte er die Erde des Penteli. Er hatte eine Schwäche für volkstümliche Bilder und für Matisse, Pikionis und Braque, er malte Barken und Heilige, Zitronen und Fische, Oliven und Trauben, Häuser, die dem Blick der Welt offenstanden. Und er hatte die Farbe im Auge....welch ein Sinn für die Farbe! Seine „Terrakottas“, seine Ockerfarben, seine lebenden Rottöne....; seine leuchtenden Schwarzttöne waren einzigartig.

Gebürtig aus Kleinasien, hatte er seine Kinderjahre in Afrika verbracht, dann in Athen. Er hatte seine Ausbildung als Maler in Paris absolviert, wo er 11 Jahre gelebt hat, hielt sich in Deutschland und Italien auf, reiste durch ganz Europa. 1972 kam er nach Athen zurück. Er arbeitet in einem Architekturbüro als Kolorist und Berater von Verlagshäusern, und bis zum Schluss hatte er die künstlerische Verantwortung für die Zeitschrift Indiktos. Er hatte sich mit dem Werk von Pikionis und Xelopa beschäftigt, indem er an deren Ausgabe mitarbeitete und die Ausstellungen organisierte. Er hatte die letzten dreißig Jahre selbst in zahlreichen Galerien und Stiftungen ausgestellt. Die letzte Ausstellung hatte im Frühjahr 2007 in der Galerie Astra stattgefunden und war sehr erfolgreich gewesen.

Die Lebenskunst

Seine Kunst war die des Lebens, seine kleinen Geschichten, wahrhafte Perlen, seine faszinierenden fixen Ideen, die Schärfe seines Blicks enthüllten sich ebenso im Kreise seiner Freunde wie durch seine Gemälde, in seiner Art, die Ziege im Ofen zuzubereiten, in seinem Atelier oder in seinen Ausstellungen, wo sich unter einer offenbaren Nachlässigkeit das ästhetische und peinlich genaue Bemühen um die Farbe der Wände der Galerie versteckte. Und sein Sinn für Synthese! Er verschmelzte die Maltradition des Ostens und des Westens und den Modernismus des 20. Jahrhunderts, die griechische Identität und Matisse, Picasso oder die Figuren des Karaghiosi (der griechische Kasper), den Kubismus und die Porträts der Heiligen. Eine geläuterte Malerei an der Grenze zu Expressionismus und Kunstgewerbe, mit verhaltener Emotion, aber eine strahlende Malerei.

Der Künstler und der Mensch Peris, edel und gut, werden der griechischen Welt der Malerei fehlen, jenen, die ihn kannten. Zu Ehren seines alten Freundes wird Alexis Kiritsopoulos Peris' Arbeiten einen Teil seiner Ausstellungsfläche in den Ausstellungsräumen der Galerie, welche sie miteinander teilten, reservieren.

Die Beisetzung fand gestern in Athen statt.

Nikos Ksidakis

Καθημερινή 15/5/2007

Πέρης Ιερεμιάδης, ο ευγενής των χρωμάτων

του ΝΙΚΟΥ Γ. ΞΥΔΑΚΗ

ΑΠΩΛΕΙΑ Ο ζωγράφος Πέρης Ιερεμιάδης (1939-2007) ήταν η ενσάρκωση της αμεριμνησίας και της ευγένειας: ένας έφηβος εξηντάρης, γεμάτος αγάπη για ζωή, γεμάτος απλότητα, διψασμένος για ζωγραφική. Εξήσε λιτό, διακριτικά, ζωγράφιζε με αγάπη και βαθιά γνώση, κι έφυγε ξαφνικά, το περασμένο Σάββατο, στην αγαπημένη του Αίγινα όπου ζούσε τον τελευταίο χρόνο.

Λόγιος και λαϊκός

Η ζωγραφική του ήταν ο εαυτός του: λόγιος και λαϊκός, Ευρωπαίος και Έλληνας, μοντέρνος και παλαιός. Εφτιαχνε τα χρώματα μόνος του, στην παλέτα του Πολύγνωτου για το κόκκινο διάλεγε χρώματα από την Πεντέλη. Λάτρει τις λαϊκές λατρευτικές εικόνες και τον Μatis, τον Πικαόν και τον Μπρακ, σκόρωνε βάρκες και Αι-Γιώργηδες, λεμόνια και ψάρια, ελιές και σταφύλια, σπύρια με το μέσο τους ανοικτό στο βλέμμα του κόσμου. Κι έχει ένα μάτι για χρώμα... Τι αίσθηση χρώματος! Οι τερακότες του, οι άχρες, τα κοντροκόκκινα και τα φωτεινά του μαύρα είναι μοναδικά.

Καταγόμενος από τη Μικρασία, πέρασε τα παιδικά του χρόνια στην Αφρική και την Αθήνα. Σπούδασε ζωγραφική στο Παρίσι, όπου έζησε 11 χρόνια, έμεινε στη Γερμανία και την Ιταλία, περιπλανήθηκε σε ολόκληρη την Ευρώπη. Το 1972 επέ-

Ο Πέρης Ιερεμιάδης στην τελευταία του έκθεση στην γκαλερί Αστρα, τον Απρίλιο του 2006.

στρεψε στην Αθήνα. Εργάστηκε σε αρχιτεκτονικά γραφεία ως σύμβουλος χρώματος και σε εκδοτικούς οίκους, και έως το τέλος είχε την καλλιτεχνική επιμέλεια του περιοδικού *Ινδικτός*. Ασχολήθηκε με το έργο των Δ. Πικιώνη και Γ. Χαλεπά, επιμελούμενος εκδόσεις και εκθέσεις του έργου τους. Εξέθεσε σε πολλές γκαλερί και ιδρύματα, τα τελευταία τριάντα χρόνια. Τελευταία του έκθεση, στην γκαλερί Αστρα, την περασμένη άνοιξη, με μεγάλη επιτυχία.

Τέχνη της ζωής

Η τέχνη του ήταν τέχνη της ζω-

ής: οι γλαφυρές αφηγήσεις του, οι συναρπαστικές εμμονές του, η οπτική του ευφύια, φανερώνονταν εξίσου στις παρέες και στις ζωγραφίες του, στα γέφυματα με κατσιδάκι στο στελέ του και στις «πηγμένες» εκθέσεις του, όπου πίσω από την οιοσυνεί απημελυσία κρυβόταν η αισθητική φροντίδα και η αυστηρή έγνοια για τον χρωματισμό των τοίχων της γκαλερί. Και οι συνθέσεις του, Χωνεμένη η ζωγραφική παράδοση Ανατολής και Δύσης μαζί με τον μοντερνισμό του 20ού αιώνα, τα ελληνιστικά και ο Matis, ο Πικαό και οι φιγούρες του Καραγκόζη,

ο κυβισμός και οι μορφές του Συναξαριστή. Μια ζωγραφική καθαρή και συγκριτική, στη μεθόριο αφηγήσης και διακόσμησης, με κρατημένο το συναίσθημα, με θριαμβεύουσα τη ζωγραφική.

Ο καλλιτέχνης και άνθρωπος Πέρης, ο ευγενής και αγαθός, θα λείψει από την ελληνική εικαστική σκηνή και απ' όσους τον γνώρισαν. Τιμώντας τον παλιό του φίλο ο Αλέξης Κυριτσόπουλος θα παραχωρήσει σε έργα του Π. Ιερεμιάδη ένα μέρος της έκθεσής του στην κοινή τους γκαλερί (Αστρα, Καρασιδίων 8, Ακρόπολη). Η κηδεία έγινε χθες, στην Αθήνα.